

[Jytte Hilden]

på førtidspensionen? Det fik jeg ikke svar på før, men nu vil jeg spørge igen, og jeg bliver ved, hr. formand, til jeg får et svar.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Inden for taletiden, ja.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det sidste lød nærmest som en trussel, så jeg håber, socialministeren besvarer spørgsmålet.

Der er to ting, jeg godt vil afslutte mit hovedindlæg med. Det ene er for en sikkerheds skyld om socialministerens indtryk af, hvad vi sagde om selve refusionsomlægningen. Selve modellen er vi selv tidligere kommet med i Folketinget – ensartede refusioner – men vi mener stadig væk, at der skal være en forhøjet refusion af revalidering, og vi mener også, at 100 pct. refusion af førtidspension kan diskuteres, hvis aldersgrænsen skal være 60 år; vi vil gerne være med til at diskutere, om den ikke kunne være 50 år.

Jeg vil sige til socialministeren, at jeg egentlig tror, at vi er meget enige om Kommunernes Landsforenings rolle, selv om ministeren som regeringsmedlem skal passe noget på. Vi har ikke noget imod, at regeringer laver aftaler med Kommunernes Landsforening og i øvrigt også med andre interesseorganisationer. Det, vi mener er betænkeligt og noget, vi synes har udviklet sig gennem årene, er, at de pågældende aftaler nærmest bliver betragtet som love, som det er lidt uanstændigt og lidt fornærmeligt at rette i fra Folketingets side. Det er rimeligvis korrekt, at andre regeringer har gjort det før denne, men det gør det i og for sig ikke bedre.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal komme tilbage til de ordførere, jeg ikke nåede at svare – jeg sagde udtrykkeligt, at den røde lampe lyste, og at jeg nok skulle fortsætte, så nu håber jeg at jeg når det.

Jeg fortsætter med svaret til hr. Agerschou fra SF, som i mellemtiden nåede at færdiggøre sit indlæg. Jeg forstår, at det er SF's ønske at få en diskussion om en forhøjet refusion, og jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, at det, når vi lægger refusioner om, er fornuftigt at begynde med en fifty-fifty-ordning. Dertil kommer altså, at hvis vi forhøjer refusionsprocenten på revali-

dering, får vi nogle skævheder over til andre ydelser, nemlig kontanthjælp og sygedagpenge, og derfor tror jeg, det er klogest, at vi holder os til de 50 pct. – 50 pct., det tror jeg vi kan overse – men vi kan vende tilbage til det i udvalgsarbejdet.

Jeg glæder mig meget over, at SF tilslutter sig udlægning af kompetencen til at tildele førtidspension til kommunerne, og er selvfølgelig ked af, at man synes, at ankestrukturen er noget roderi. Jeg synes tværtimod, den er blevet overordentlig enkel.

Jeg er enig i, at vi skal gøre, hvad vi kan for at bibeholde rådgivningen, men jeg må altså gøre opmærksom på, at den er bibeholdt. Amtskommunernes forpligtelse til at øve vejledning og rådgivning er fortsat ifølge den sociale styrelseslov, så det er der altså ikke noget ændret ved. Men vi skal selvfølgelig diskutere ikke mindst i en overgangsperiode, hvordan dette her rent praktisk vil komme til at fungere.

Så skal jeg sige til Venstres ordfører, at jeg synes, det, fru Else Winther Andersen trak frem, var meget vigtigt. Vi skal undgå dobbeltarbejde, og det kan altså alt andet lige kun være en fordel, ligegyldigt hvem der vil foreslå det, at undgå den uvished og ventetid, jeg har været inde på.

Jeg skal takke Fremskridtspartiet for den positive melding om lovforslaget, og det samme gælder fru Elisabeth Arnold.

Så vil jeg sige til fru Bente Juncker, som jo også var positiv over for, at vi skulle stille nogle krav til unge på passive ydelser, at nu er det vel nok sådan, at netop de unge førtidspensionister, som blev nævnt, er der jo i virkeligheden meget få af; somme tider er diskussionen noget forvreden på dette område. Det er måske ikke dem, der står og drikker øl; mange af dem er faktisk meget, meget dårlige.

Jeg synes, at det er rigtigt, at vi i udvalgsarbejdet skal gå ned i diskussionen om det, som vi har skrevet i forslaget om, at vi regner med, at sagsbehandlingstiden går ned. Jeg har været inde på, hvad jeg bygger det på.

Spørgsmålet om, hvad man nu skal leve af, når man ikke får forskudspension, forstod jeg også ville være noget, som vi skulle diskutere i udvalget, men jeg vil dog lige gøre opmærksom på, at undersøgelser jo har vist, at næsten halvdelen af dem, som søger pension, ikke er på offentlig forsørgelse; de er altså enten i arbejde